

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας."

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ζ' ἔτους εὐρίσκονται παρ'
ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σαι ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΡΑΡΤΗ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γυναικεία δράσις ἐν Σύρῳ. Τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον. — Ἀπόκλιρος
ὑπὸ Ἀτθίδος. — Τὸ Λυκόφωσ μου (ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, ὑπὸ κ. Ἀρτέμι-
δος Ε.) — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξεί-
διώτιδος. — Ὁ Ὀμιλος τῶν Φιλομούσων. — Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ.
Ἀζιώτου. — Ὑπὲρ τῶν σωματείων. — Ἀλληλογραφία. — Πῶς μανθά-
νετε νὰ προσφέρητε γαλλικά. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ κ. κ. ἀναγνώ-
στριαί τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν», ὅτι τὸ Ἡμερολόγιον
αὐτῆς τιμᾶται διὰ τὸ ἔξωτερικὸν 2 φρ. χρ.

Εἰδοποιοῦνται δὲ αἱ ἐγγραφόμεναι, ὅτι μόνον αἱ μέ-
χρις 22 Νοεμβρίου προκαταβάλλουσαι τὸ ἀντίτιμον τοῦ
Ἡμερολογίου θὰ λάβωσι τοῦτο ἡρῆμιμῆμενον, καὶ θὰ δι-
καιοῦνται νὰ μετάχρωσι τοῦ λαχείου. Τὸ ἀντίτιμον τῆς
συνδρομῆς καταβάλλεται καὶ εἰς γραμματόσημα πάτης
ἐθνικότητος.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ ΕΝ ΣΥΡῷ

Γραφικὴ, ιδιόρρυθμος μὲ τοὺς κλιμακωτοὺς δρόμους τῆς καὶ
τὰς ἐπὶ τοῦ βράχου ἀναρριχωμένας οἰκίας τῆς, ἐξαπλοῦται νο-
χελῶς μεταξὺ τῶσων ἀσημοτέρων καὶ μικροτέρων ἀδελφῶν τῆς
ὡς βασιλῆς τοῦ Αἰγαίου, ἡ πόλις τοῦ πτερωτοῦ καὶ παμπονή-
ρου θεοῦ τοῦ ἐμπορίου, ἡ φιλάρεσκος, ἡ δροσοβόλος, ἡ γλυκυ-
στάλακτος Σύρος.

Αἱ γυναῖκες τῆς νήσου ταύτης φημίζονται ἐπὶ κάλλει, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ φιλαρεσκείᾳ. Ἡ μικροσκοπικὴ πλατεῖα τῆς μεταβάλλ-
λεται ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν εἰς εἶδος αἰθούσης δημοσίας, δι' ἧς
παρελαύνουσιν ὅλαι αἱ καλλοῦναι ἐν περιβολαῖς πλουσίαις, ἀ-

ποπνεύουσαι ὅλην τὴν χάριν καὶ γοητείαν ἀνθηρᾶς καὶ περικαλ-
λοῦς νεότητος, ὅλην τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν χαρὰν ζωῆς εὐκόλου,
τερπνῆς, διερχομένης ἐν γέλωτι καὶ χαρᾷ.

Ἡ νεότης γελᾷ ἐκεῖ, ἡ νεύτης διασκεδάζει, ἀπολαμβάνει
τὴν ζωὴν μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς. Ὁ πτερωτὸς θεὸς σκορπίζει
τὸν πλοῦτον ἀνὰ τὴν πόλιν αὐτήν, καὶ αἱ νύμφαι ἐκείναι ὅλαι
ἀφθόνως τοὺς καρπούς τοῦ εὐχύμου δένδρου τοῦ γενναιοδώρου
θεοῦ των.

Ὀλίγα βήματα ἀπωτέρω τῆς πλατείας ἀνὰ τὰς στενάς καὶ
σκοτεινάς κλιμακωτὰς παρόδους τῆς πόλεως κατὰ τὴν αὐτὴν
περίπου ὄραν σκιαὶ κινούμεναι φαίνονται μετὰ κόπου προχω-
ροῦσαι πρὸς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου των. Εἶναι αἱ ἐργάτιδες ἐ-
πιστρέφουσαι ἐκ τῆς ἐργασίας των. Εἶναι νεάνιδες καὶ αὐταί,
περικαλλεῖς καὶ χαρίεσαι, τέκνα τῆς αὐτῆς μητρός, ἀλλὰ τὸ
βῆμα των φαίνεται κεμηκός, τὸ βλέμμα των μελαγχολικόν,
ἡ ὄψις των ὠχρὰ καὶ καταπεπονημένη. Εἶναι αἱ ἐργάτιδες, αἱ
ἀπόκληροι τῆς τύχης, αἱ ἐργαζόμεναι ἀπὸ πρωίας μέχρις ἐ-
σπέρας, ἵνα κερδίσωσιν ἐντίμως τὸν ἄρτον των. Εἶναι νέαι καὶ
αὐταί, εὐειδέες, χαρίεσαι ἔχουσαι τὰ αὐτὰ, ἔ καὶ αἱ ἄλλαι δι-
καιώματα ἐπὶ τῆς χαρᾶς, τῆς εὐτυχίας, τῶν εὐκόλων ἀπολαύ-
σεων. Ἄλλ' εἶναι πτωχαί. Ἡ μὲν ἔχει γραῖαν μητέρα νὰ συν-
τηρήσῃ, ἡ δὲ ὀρφανὰς νεωτέρως ἀδελφάς. Παιδιά ἔτι αὐταί,
ἐκτελοῦσι καθήκοντα ὀρίμων ἀνθρώπων, κύπτουσαι ὑπὸ τὸ
βᾶρος τῆς ἀνάγκης, καὶ καταπονοῦσαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χὴν των, ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν βαρυτάτην ἀποστολήν
των, εἰς τὸν ἐπαχθῆ προορισμὸν των.

Χωρὶς ἐκπαίδευσιν ἔστω καὶ στοιχειώδη, χωρὶς θρησκευτικὴν
μόρφωσιν, χωρὶς ἐνίσχυσιν ἐν τῇ ἀνχηρᾷ αὐτῇ ὁδῷ τοῦ κα-
θήκοντος, πολλὰ ἐξ αὐτῶν δυσκόλως ἀποφεύγουσιν τὸν πειρα-
σμὸν τοῦ κακοῦ, τὸ ὅποιον ἀνὰ πᾶν βῆμα των συναντῶσι, τὸ
ὅποιον δελεαστικώτατον ταῖς ὑπόσχεται βίον εὐκόλον, εὐτυχῆ,
ἀπολαυστικόν, ἐν τροφῇ καὶ ἀπολαύσει, ἄσκοπον. Εἰς τὰς πλου-

σίας πόλεις ὅ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διαγωνισμὸς τοῦ πλούτου μετὰ τῆς πείνας, τοῦ πόνου μετὰ τῆς χαρᾶς, τῶν δακρύων μετὰ τῶν γελώτων, τῆς πείνης μετὰ τοῦ κόρου, τῶν στερήσεων μετὰ τῆς ἀφρονίας, εἶναι τόσα αἷτια ὠθοῦντα εἰς παρεκτροπὴν, εἰς πτώσιν, τοὺς ἀγωνιζομένους τὸν ἐπίμοχθον καὶ ἐξαντλητικὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ἐργατὶς τῆς Σύρου ὑπὲρ πάσης ἄλλης πόλεως Ἑλληνικῆς ἐργατὶδα εὐρίσκεται εἰς τὸ ὀδυνηρὸν τοῦτο σημεῖον. Μικρὸς πολὺ, στενὸς, περιορισμένος, πυκνοκατοικημένος ὁ τόπος. Γνωρίζονται τόσον πολὺ οἱ ἀνθρώποι, ζοῦν τόσον πλησίον ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, ὥστε καὶ αἰ εἴξεις, καὶ ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ δράν ἀποβαίνει κοινός. Ἐντεῦθεν αἰ ἀντιθέσεις πολὺ αἰσθηταὶ καὶ τὰ θύματα τῆς τύχης περισσοτέρα. Καὶ τὰ θύματα αὐτὰ εἶναι αἰ ἐργατῖδες, αἰ δυστυχεῖς, αἰ ἀπροστάτευτοι αὐτὰ ὑπάρξεις.

Αἱ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ ἀδελφαὶ των ἐν τῇ χαρακτηριζομένῃ αὐταῖς ἀβρότητα τῆς ψυχῆς, ἔβλεπον βεβαίως ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἐκρηκτικὴν κατὰστασιν, ἐπόνου, ἐθλίβοντο, συνέτρεχον, ἐβοήθουν, ἀλλὰ δὲν εἶχον τὸ θάρρος νὰ προσβῶν εἰς γενναϊότερον τι, εἰς ριζικωτέραν πωρ καὶ ἀποτελεσματικωτέραν δράσιν. Ἦδη τινὲς ἐξ αὐτῶν χριστιανικώτεροι, τολμηρότεροι, ἀποφασιστικώτεροι τῶν ἄλλων ἀκολουθοῦν τὸ παράδειγμα ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων, ἰδρύουσαι Κυριακὸν Σχολεῖον εἰς Σύρον, πρὸς ἠθικὴν καὶ πρακτικὴν τῶν ἀτυχῶν ἐργατῖδων μόρφωσιν. Εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο ἡ ἀγνοῦσα τί Θεὸν λατρεύει, εἰς ποῖα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τὴν ὑποβάλλει ὁ χριστιανισμὸς θὰ διδάχθῃ ὅτι πρῶτον καθήκον ἔχει νὰ σέβηται ἑαυτὴν καὶ ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν. Θὰ διδάχθῃ ὡς καὶ αἱ ἰδίαί μας ἐργατῖδες ἀνάντων καὶ γραφῆν καὶ ἀρίθμηται, θὰ διδάχθῃν πρακτικῶς τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς ὑγιεινῆς, τῆς οἰκιακῆς οικονομίας, τῆς καθαρότητος. Ἐκ τῶν βίων τῶν ἐξόχων καὶ διασῆμων γυναικῶν, αἵτινες εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ πατρίδος αἰ ἀποροὶ ἐργατῖδες θὰ ἀντλήσωσι θάρρος καὶ σθένος καὶ ἐνισχυσιν, κατανοοῦσαι ἐπὶ τέλους ὅτι ὑπεράνω τῶν ματαίων καὶ προσωρινῶν ἀπολαύσεων, ὑπεράνω τοῦ ἐπιπολαίου καὶ εὐνόλου βίου τίθεται τὸ καθήκον, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐκτελεσις φέρει πάντοτε τὴν ἠθικὴν ἀμοιβήν, τὴν μεγίστην ταύτην τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἡδονῶν καὶ ἀπολαύσεων.

Αἱ ἐν Σύρῳ προσφιλεῖς ἀναγνώστριαί μας αἰ ἀποφασίσασαι τὴν ἰδρυσιν τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου εἶναι ἄξια θερμῶν εὐχαριστηρίων καὶ δικαίως θὰ προσελκυσσοῦν ὅχι μόνον τὴν ἀμέριστον ἀγάπην, ἐκτίμησιν καὶ ἐνίσχυσιν ὅλων τῶν συμπολιτῶν των, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην.

Ἀναμένομεν πλήρη τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, αἵτινες ἀνάλαβον τὴν ἰδρυσιν τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου, ἵνα δημοσιεύσωμεν αὐτὸν καὶ καθυποβάλλομεν τὰ κατὰ τὸ νέον τοῦτο εὐεργετικὸν ἴδρυμα εἰς τὴν Σεπτὴν ἡμῶν Ἀνασσαν, ἥτις τόσον ἐνδιαφέρον ἐπεδείξατο ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς πρώτου ἐν Ἀθήναις Κυριακοῦ Σχολείου, καὶ τόσην θέλει αἰσθανθῆν χαρὰν διὰ τὴν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα βαθμηδὸν γενικευομένην ταύτην ἀγαθὴν συνήθειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, μορφώσεως καὶ ἠθικοποιήσεως τῶν ἐργατῖδων παρὰ κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς εὐπορούσης καὶ ἀνεπτυγμένης τάξεως.

Οὕτω ἀντὶ τοῦ φθόνου, τοῦ μίσους καὶ τῆς ὑποβλέψεως ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς καταφρονησεως ἀφ' ἑτέρου, δι' ὧν εἰς ἐχθρικὰ στρατόπεδα κατὰ τὸ πολὺ διηροῦντο αἰ γυναῖκες τῶν δύο δια-

φόρων τούτων κοινωνικῶν τάξεων, ἡ συμπάθεια, ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις, ἡ εὐεργεσία καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη θὰ ἀποτελέσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι δεσμὸν ἀδιάρρηκτον, βασιζόμενον ἐπὶ τῆς γυναικαίας ἀλληλεγγύης, ἐξ ἧς πολλὰ καλὰ θέλουσι προκύψει.

Ο ΑΠΟΚΛΗΡΟΣ

I

Πεντηκονταετής, τὴν κεφαλὴν ἔχων γυμνὴν, ρυτίδας ἀτονίας περὶ τοὺς ἐσθεσμένους ὀφθαλμούς, τὰ χεῖλη ἡμιανεφγμένα εἰς μειδίαν χαμόνον, ἐκάθητο εἰς τὴν σκοτεινωτέραν γωνίαν τοῦ ζυθοπωλείου, φέρων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰ χεῖλη του ποτήριον ζύθου, ὡς ἐναπέθετεν ἐπὶ τῆς τραπέζης βραδέως, ἀποφεύγων νὰ προσεγγίσῃ κρότον ἐπὶ τοῦ μαρμαρίου.

Ἐπῆρχεν ἐν τῇ στάσει του, οὐκ οἶδ' ἂν τι, ἐμφαῖνον ταπεινώσιν, ἀνησυχίαν, ἔκφρασιν ἐνδεχομένης ὑποχωρήσεως, ὕψος αἰτῶν συγγνώμην, διότι εὐρίσκατο ἐκεῖ.

Ἀφοῦ ἀντηλλάξαμεν λέξεις τινὰς, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν διὰ κινήσεως, ἥτις ἀνέσειε φαντασιώδη κόμην, λάμψις διήλθε τῶν ὀφθαλμῶν, ἐνῶ τὰ χεῖλη σχηματίσαντα καμπύλην σταθερὰν καὶ ἐλαστικὴν τόξου ἐτόμου, ἐξ οὗ ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ τὸ βέλος.

— Κύριε, εἶπε, πλησιάζων, ὡσεὶ ἤθελε νὰ συνθλίψῃ εἰς τὰς δύο ἀνοικτάς του χεῖρας τοὺς συνεσπασμένους δακτύλους, κύριε, εἶναι συνήτων τὴν Μοῦσαν εἰς τὸ βάθος δάσους τινὸς ἤθελον τὴν πνίξῃ.

— Ὑπέστητε μεγάλας συμφορὰς; ἠρώτησα.

— Οὐδῶλος! .. εἰμαι ὁ ἄνθρωπος, εἰς ὃν οὐδέποτε, οὐδέποτε, συνέβη τι!

Καὶ ἤρξατο διηγῆσεως συκυρωπῶς τοιαύτης:

II

«Ἐπὶ τῆς ὕλης τῆς θαλάσσης, ἐν τῷ μέσῳ τῆς σφοδρότητος τῶν ἀνέμων, οἵτινες συνταράσσουσι καὶ διασκορπίζουσι τοὺς χάλυκας, ὡς τὰ μεμακράμενα φύλλα, εἰς τὰ εὐρύχωρα προάστεια τῶν ἐπαρχιῶν, ἅτινα ἐξαπλούμενα χάνονται μακρὰν, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκτῆς, ὑπὸ τὸ πικρὸν πράσινον φύλλωμα τοῦ δάσους, ὑπάρχει ἐλευθερὰ παιδικὴ ἡλικία, ἣν κυλινδεῖ τὸ μαινόμενον κύμα, καὶ ἥτις ἀναρριχωμένη ἐπὶ τῶν δένδρων δάκνει ἐπίσης τὸν χυμὸν, τὸ κρέας τῶν ἀγρίων καρπῶν! Ἡ ῥωστικὴ δύναμις, ἥτις εὐρίσκαται μεταξὺ ὅλων τούτων τῶν πραγμάτων, ἀναπτύσσει τὴν καρδίαν, ἐντέίνει τὰ νεῦρα καὶ τὴν προετοιμάζει εἰς τὰς περιπέτειας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἐγὼ ἐγεννήθημι εἰς παροικίαν τινὰ τῶν Παρισίων, ἐν ὁδῷ στενωπῆ, μεταξὺ ὑψηλῶν οἰκῶν κειμένη, κακῶς ἐστρωμένη, λασπώδει τὸν χειμῶνα, κοινορῶδει τὸ θέρος, ἐθα ὑπάρχουν μικρὰ μαγαζέια κατ' ἀποστάσεις, ἐν οἷς πωλοῦνται ἐγχρώματα ὑποκάμισα, πῖλοι, ἀνθρωπάρια ἀπὸ μελίπηκτον, ὧν ἡ κερωματισμένη βί προστίθεται ἐπὶ τῶν ὕλων τῶν παραθύρων καὶ ἐφημερίδες ἐνὸς λεπτοῦ. Δωδεκαετῆς δὲν εἶχον ἰδεῖ τὸν ὀρίζοντα! Ἐνεκα τοῦτο ἤμην πολὺ μικροκαμωμένος, πολὺ ἰσχνός, συνεσταλμένος καὶ συκυρωπός· βαδίζων ἔχον τὸ βλέμμα πάντοτε ἐρριμένον πρὸς τὴν γῆν.

«Ὅτε καλῶς, οὔτε κακῶς ἐνδεδυμένος, οὔτε καλῶς, οὔτε κακῶς τρεφόμενος, οὔτε ἀπρωθούμενος, οὔτε θωπευόμενος, διηρχόμενος τὰς ὥρας πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας νὰ παρατηρῶ

τοὺς ἰδίους γείτονας, καθ' ὅλον τὸν καιρὸν, ὅτε δὲν ἐφοίτων εἰς τὸ σχολεῖον. Τὸ σχολεῖον! ἑτέρα οἰκία μεγαλῆτερα, ἐπίσης ἀναρά, οὐδὲν πλέον. Ὅτε τὰ παῖδια ἐξήρχοντο, μετὰ τὸ μάθημα, διεχύνοντο φωναί, γέλωτες, μεθ' ὧν διεσταυροῦντο κτυπήματα καὶ τρεξίματα πρὸς στιγμὴν ἢ μεταγχολικὴ ὁδὸς ἀνεζωογονεῖτο, ἐγίνετο θορυβώδης, εὐτυχῆς, φωτεινότερα, ὡσεὶ ὁ ἥλιος εἶχεν ἐφαπλώσει τὴν στιγμὴν ἐκείνην, διὰ νὰ χρυσώσῃ ὀλίγον τὸ ἔδαφος καὶ τὰ τεῖχη. Ἐδοκίμασα κατ' ἀρχὰς νὰ συμμερισθῶ τῆς εὐτυχίας ἐκείνης: αὐτὴ μὲ ἀπόθησεν. Ἦμην ἀδέξιος Ἦσως, ἢ εἶχον τὸ ὕψος ἡλίθιον, οἱ συμμαθηταὶ μου μὲ ἀπόθωνον ἐκ τῶν παιγνίων των, ἀλλ' ἄνευ ὀργῆς, μὲ αἰσθημαοῦκτου, ἄνευ οὐδενὸς κτυπήματος. Πολὺ καχεκτικό, διὰ νὰ μὴ μὲ κτυποῦν. Ἐνίοτε προσεπάθον νὰ λάβω μέρος εἰς τὸ παίγριον τῶν βόλων· δὲν ἐκέρδιζον, ἀλλ' οὔτε ἔχονον μετὰ τὸ τέλος τοῦ παιγνίου εἶχον τόσους βόλους, ὅσους καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ· δι' ἐμὲ δὲν ὑπῆρχε πλέον οὔτε εὐτυχῆς, οὔτε δυστυχῆς συγκυρία. Ἀπεχώρου μόνος, ὑποταταγμένος. Ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀφοῦ ἐναπέθετον εἰς γωνίαν τινὰ πάντοτε τὴν ἰδίαν, τὰ βιβλία δεδεμένα δι' ἰμάντος, ἐκαθήμην εἰς τὴν τράπεζαν μεταξὺ τοῦ πατρὸς μου ἐπανελθόντος ἐκ τοῦ γραφείου, ἐνδεδυμένου ἀμαυρά, ὁμιλοῦντος ὀλίγα, κεκινητός, καὶ τῆς μητρός μου, ἥτις ἀπηυδηκυῖα ἐκ τοῦ σαρώματος τῶν δαπέδων καὶ τοῦ τριψύματος τῶν χαλκίνων σκευῶν, ἀπεκοιμᾶτο κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, κλίνουσα τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τοῦ πινακίου, μεταξὺ τῶν φλοῶν τοῦ μήλου καὶ τῶν σταφίδων. Μικρὰ λάμπρα ὑπὸ ἀντανάκλαστικῶν πράσινων διέγραφεν λευκὸν κύκλο ἐπὶ τοῦ τραπεζομανθῆλου, καὶ ἄφρινεν εἰς τὴν σκιά τὸν ἀμαυρὸν χάρτην τῶν τοίχων, ἐφ' οὗ δὲν διεκρίνοντο τὰ διάφορα κεχρωματισμένα ἀντικείμενα. Ἐκαμνον νεῦμα εἰς τὸν γάτον· δὲν ἐπρόσεχε, ἔστρεφε τὴν οὐράν του πρὸς τὰ ἄνω, ἀναχωρῶν εἰς τὸ μαγικεῖον. Κατεχόμενος ὑπὸ μεγάλης ἀνίας, μὴ ἐννοῶν διατί ὑπάρχει τις ἐν τῇ ζωῇ, ἐχασμώμην. Παιδίον χασμώμενον, εἶναι τι φοβερόν.

«Ἦμην δεκαεξαετής! Ἄνθος ἀνοῖγον τοὺς κάλυκας του, φυτὸν ἀναθάλλον, τοιαύτη εὐρέθη ἡ καρδία μου πρώτῃν τινὰ. Διατί ζῆ τις, ἐμάντευσα πάραυτα. . .

Πρὸ πολλοῦ δὲν εἶχον δώσει προσοχὴν εἰς τὴν μικρὰν ἐμπορον, ἥτις ἀντιπρὸ τῆς οἰκίας μας, ἐπώλει καλύμματα κεφαλῆς καὶ περιλαίμια. Τὴν παρετήρησα καὶ κατεθέλησθε.

Ἄπας ὁ πόνος μου συνεκεντρώθη εἰς ἓν, εἰς τὸν ἔρωτα. Ἐρῶς ἰδεώδης, ἄπειρος!

«Ὅταν εἰσηρχόμενος εἰς τὸ μαγαζεῖον, ἐκτελῶν μετὰ προθυμίας τὰς παραγγελίας τῆς μητρός μου, συγγίνης μὲ κατελάμβανεν, ὅτε ἡ ἐμπορος μοι ἔδιδε τὸ νόμισμα. Ἦσθαι ἡμεῖς θερμότητα μεταδιδόμενη ἐκ τῶν δακτύλων τῆς. Μάτην τὴν ἐλάτρευον, μάτην τὴν ἐκτέλειον οἱ ὀφθαλμοὶ μου, μάτην ἐκατὸν τῇ ἐργασίᾳ τρελλὰς ἐπιστολάς, μὴ τολμῶν νὰ ὁμιλήσω, ἐν αἷς ἡ καρδία μου διέχεε πάντα τὰ ὄνειρα καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς, ὡς καλῶς πλῆρες διασκορπίζει τὰ ἄνθη του. Αὐτὴ δὲν ἐφρόντιζε περὶ ἐμοῦ, ἄλλο τι τὴν ἀπησχόλει. Οὐδέποτε εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς διέκρινε συμπάθειαν συγκατανεύσεως, οὐδέποτε ὀργὴν, δηλοῦσαν ἄνησιν, οὔτε νεῦμα ἐκφράζον «ἔλθέ», οὔτε σημείον λέγον «πῆγαινε!». Ἦμην δι' αὐτὴν ὄν τι, περὶ οὗ δὲν ἄξιζε τις νὰ συγγιηταὶ ἢ νὰ ὀργισθῆται· ἐπήγεινον ν' ἀγοράσω κλωστήν καὶ βελόναν. Τοῦτο ἦτο τὸ πᾶν.

Ἦμερὰν τινὰ φρονήρης ἡσπάζθη τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων τῆς. Ἐξερράγη εἰς γέλωτας, πλὴν δὲν μὲ ἀπόθησεν ἀνεμνή-

σθη τὸτε τῶν συμμαθητῶν μου, οἵτινες ἀπέφευγον νὰ μὲ κτυποῦσι. . .

«Πάντες ἔχουσι φίλους, σύζυγον, τέκνα· ἐγὼ, ὄχι. Μόνος διερχομαι μεταξὺ αὐτῶν, οὐδεὶς μὲ βλέπει, ὁμιλῶ δὲν μὲ ἀκούουσι. Ἡ αἰτία; Τὴν ἀγνοῖ. Οὕτως ἔχει δι' ἄλλους ὑπάρχον, γενῶνται περιπτώσεις χαρᾶς, λύπης, ὅτι δήποτε, δι' ἐμὲ ὄχι. Ἄνθρωπος, — καὶ μετὰ ποίων ἰσχυρῶν πόθων! — οὐδὲν ἀνθρώπινον μοὶ εἶναι ξένον. Ἐν τῇ κοινῇ πατρίδι τῆς ὑπάρξεως, εἰμαι ὁ ὀδοιπόρος, ὁ ἀγνοῶν τὴν γλῶσσαν τῶν κατοίκων, εἰς ὃν οὐδεὶς προσφέρει φιλοξενίαν. Ἡ ἀδιαφορία τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ζώων μὲ περιβάλλει, ὡς ἡ ἀδιαφορία τῶν ἀνθρώπων· τὰ ἐπιπλα τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ κατοικῶ, οὐδέποτε ἐμοὶ ἐγίνοντο ἰοκεῖα, οὐδέποτε θωπευτικά· ἐκπλήττομαι πῶς τὸ κάτοπτρον, ἐν ᾧ ἐσοπτρίζομαι συγκατετίθη ν' ἀντανάκλῃ τὴν μορφὴν μου· κύων λυσσαλέος δὲν ἤθελε μὲ δῆξει! Καὶ ἐκτοτε, — ἰδοὺ ἐγὼ γέρον, — καταθρύπτω τὴν ζωὴν μου διὰ νὰ μὴ ζήσω!

«Ἐπὶ τριάκοντα ἔτη μεταβαίνω εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάστην πρωίαν, τὴν αὐτὴν ὥραν, διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ, οὐδεὶς μὲ χαιρετίζει, οὐδεὶς τροχὸς μὲ ἐλάττωτε, ἐπανερχομαι τὸ ἔσπερας, διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ, τὴν ἰδίαν ὥραν, ἄνευ ἐτέρας ἀναμνήσεως ἢ ἐκείνης τῆς ἀνάου καὶ μονοτόνου, τῆς ἐκ τῆς σημερινῆς ἐργασίας προκυπούσης, ἥτις ἦτο χθὲς, ἔσεται αὔριον, ὡς καὶ σήμερον.

«Ὀ! ἦχον ἐν ἐμοὶ διαταράξεως! Διατί καὶ μὲ ποῖον διακώμα ἐστερήθη συγγιησεις καὶ τύχην; Ἰδέα τις μὲ κατέλαβε: νὰ γένω πλούσιος! Ἐχων πλοῦτον, πολλὸν πλοῦτον, ἀγαπᾶται τις, ἢ μισεῖται. Αἰ συγγιησεις οὕτως ἀγοράζονται. Ἐρριψοκινδύνευσα τὴν μικρὰν περιουσίαν, ἣν μὲ ἀφῆκεν ὁ πατήρ μου εἰς ἐπιχείρησίν τινα, ἣν δὲν ἐνθυμοῦμαι· δὲν ἐπέτυχε, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀπέτυχε ποσῶς. Οὔτε ὄφελος, οὔτε ζημίαν, ὅπως ἄλλοτε, ὅτε ἐπαίζον τοὺς βόλους. Λαχεῖον, οὐτινος ἡγόρασα πεντήκοντα γραμμᾶτα, οὐδέποτε ἐκυβέβη, μοὶ ἀπέδωκαν τὸ χρημᾶ μου· δὲν ὄφειλον ἐπίσης νὰ αἰσθανθῶ τὰς ἀθλιότητας τῆς δυστυχίας! Ὀργὴ ἀκατάσχετος μὲ κατεῖχεν. Ἦμερὰν τινὰ, ἄνευ φαινομενικῆς αἰτίας, — ἐρράπισά τινα. Διὰ νὰ ἐνονηθῶ τέλος ὅτι ὑπῆρχον, ὅτι ἔζων καὶ ἐγὼ! Οὗτος ἀπεμακρύνθη, δὲν ἀπέστειλε μάρτυρας, δὲν ἐζητήθη συγγνώμη, ὡσεὶ ὁ πνέων ἄνεμος ἠγγισεν αὐτόν. Ἄρχεται ὁ πόλεμος, κατετάχθη. Ὀ! τὴν φροῦν ταύτην οὐδὲν δύναται νὰ μὲ τὸν ἀπομακρύνει τῆς κοινῆς ἐνεργείας. Εἰς ἐμὲ, ὡς εἰς πάντας, οἱ κόποι, οἱ κίνδυνοι, αἰ δόξαι! Μὲ ἀπέστειλαν εἰς σύνταγμα τι εἰς τὴν Ἀλγερίαν, ἐν ᾧ ἐξεμάνθησαν μαθήματα θεωρίας, ἐνῶ πάντες ἐπολέμου καὶ ἐφρονεῦοντο ἐν Ἀλσατία. Ἡ ἰδίᾳ ζωῇ τοῦ γραφείου. Οὐδεμίαν μεταβολὴ ἐπῆλθεν, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ συμβῆ· τὸ ὄπλον ὑπὸ τὸν βραχιόνα ἐφερον, ἀντὶ τῆς γραφίδος ἐν τῇ χειρὶ.

«Ἐπὶ τέλους ἔπαυσα ν' ἀγωνίζομαι. Ἐβλεπον νὰ διερχωνταὶ αἱ ἡμέραι, ὡς παρατηρεῖ τις τὸ ρέον ὕδωρ. Κατασυντετριμμένος ὑπὸ παλαιῶν ματαίων πόθων, ἠττημένος, ὑποταταγμένος. Γνωρίζω, εἰμαι πεπεισμένος, πᾶσα προσπάθειά πρὸς ἐνεργίαν θὰ εἶναι ἀνωφελής, βαρὺς ζυγός, ὃν ἀδυνατῶ ν' ἀποσεῖσω, μὲ πιέζει καὶ ἐξουδετεροῖ· ὀφείλω νὰ διαμείνω κυλιόμενος εἰς τὴν ἀνακρὰν ἀπραξίαν, μέχρις οὗ ἡ ψυχὴ μου ἀπαλασσομένη θὰ πετάξῃ. . . ἐὰν ἀποθάνω! . . . Διότι ἕως

των των. Εύθως ὡς ἔχω καιρὸν ἔρχομαι, τὰ πέρνω μαζή μου καὶ τοὺς κάμνω ἐν γύρῳ με τὴν ἀμαξάν. Τὰ τῆς τροφῆς, ἐν- δμουασίας καὶ λουτρῶν δικτάττω καὶ κανονίζω πάντοτε μόνη.

Ἄλλ' ἡ ἐργασία σας; τὴ εἶπον. Ὡ! ἡ ἐργασία μου! ὅταν ἔχη τις τάξιν ἐπαρκεῖ δι' ὄλα. Ἔπειτα ἐργάζομαι μόνον κατὰ τὰς ὥρας, ὥς ἡ οἰκογένεια μου ἀφίνει ἐλευθέρως. Εἰς τὴν πελατεῖάν μου δὲν προσθέτω νέαν. Ὅσα κερδίζω ἐγὼ καὶ ὁ σύζυγός μου ἀκοῦν διὰ νὰ ζήσωμεν πολλὸ εὐτυχῆς καὶ νὰ ἐξασφαλισωμεν γῆρας ἀνετον.

Καὶ τὴν πελατεῖάν σας αὐτὴν εἶχετε ἐξασφαλίσει πρὸ τοῦ γάμου σας;

Ὅχι. Πρὶν ἢ νυμφρευθῶ εἰς τὸν δεύτερον αὐτὸν γάμον, δὲν ἤμην ἱατρός. Ὁ πρῶτος γάμος μου ὑπῆρξεν ἀτυχῆς. Ὁ σύζυγός μου ἀπέθανε φθιτικός καὶ με ἀφῆκε χήραν μόλι; εἴκοσι δύο ἔτη. Τί νὰ κάμω; Ἐδέησε νὰ ἐργασθῶ διὰ νὰ ζήσω. Εἶχον κάμει πολλὴ καλὰς σπουδᾶς καὶ ἔδωκα μαθήματα. Οὕτω παρήλθον ὀκτὼ ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια ἐκ τῆς λύπης καὶ στενο- χωρίας μου ἀπέκτισσα ἐν εἶδος νευρικής ὑπερευαισθησίας ἐπι- κινδύνου.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν με ἐπεσκέφθη διὰ πρῶτην φορὰν ὁ νῦν σύζυγός μου. Καίτοι πολλὸ νεώτερός μου, σὺχ ἦττον με ἠγάπησε καὶ με ἐνυμφρευθῆ. Δυστυχῶς ἐπασχεν ἐκ παθήσεως τοῦ λάρυγγος καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ γάμου μας ἡ κατὰ στακίς του ἦτο ἐπισημῆς. Παρηκολούθουν τὴν νόσον του μετ' ἀγωνίας καὶ ἵνα δυνηθῶ νὰ τὸν σώσω ἀπεφάσισα νὰ σπουδάσω εἰδικώτερον τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἱατρικῆς. Χωρὶς νὰ τῷ ἀνα- κοινώσω τὴν ἀπόφασίν μου, ἐνεπιστεύθην εἰς τὸν ἱατρὸν, ὅστις τὸν ἐθεράπευε, καὶ ὅστις ἦτο καθηγητῆς τῆς Ἀκαδημίας. Με ἐνεθάρρυνεν εἰς τὴν ἰδέαν μου καὶ με ἐνέγραψεν εἰς τὴν σχολὴν του, ἐν ἀγνοίᾳ πάντοτε τοῦ συζύγου μου, ὅστις τὴν ἐκ τῆς οἰ- κίας ἀπουσίαν μου ἀπέδιδεν εἰς μαθήματα φωνητικῆς μουσι- κῆς, τὰ ὅποια ἐξηκολούθουν νὰ λαμβάνω καὶ μετὰ τὸν γά- μον μου.

Οὕτω παρήλθον πένσαρα ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια εἰργάστην μέγιστος ἐξαντλήσεως, καὶ περιεποιήθην τὸν ἄνδρα μου, ὅχι ὡς σύζυγος ἀφωσιωμένη μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς γυνὴ ἐπιστήμων. Τὰς λαρυγγολογικὰς μελέτας μου κατ' οἶκον ἀπέδιδε πάντοτε εἰς τὴν ἀνητυχίαν μου διὰ τὴν ἀσθενείαν του, τὴν δεξιότητά μου δὲ εἰς τὴν θεραπεσίαν του εἰς τὰς γνώσεις, ὥς ἀπέκτων ἐκ τῆς μελέτης μου.

Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὑπεβαλόμην εἰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις ὁ σύζυγός μου ἦτο ἐκτὸς κινδύνου, θεραπευμένος ἐντελῶς. Τὸν εἶχον στείλει εἰς ἐξοχὴν τινα παρὰ τινὶ φίλῃ μου, ἥτις; ἐγίνω- σκε τὸ μυστικόν, διότι ἐροβούμην μήπως ἡ συγκίνησις τῶν ἡμερῶν ἐκείνων με προδώσει.

Αἱ ἐξετάσεις μου ἐπερατώθησαν αἰσίως καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας με ὠνόμασε δόκτορα α' τάξεως καὶ ἐταῖρον τῆς ἰατρικῆς τοῦ ἀνωτάτου ἱατρικοῦ σχηματείου.

Πόσον ἤμην εὐτυχῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην! Ἐνόμιζα, ὅτι θὰ παραφρονήσω ἀπὸ τὴν χαρὰν μου. Ἠτοίμασα γεῦμα πλουσιώ- τατον, προσεκάλεσα ὅλους τοὺς καθηγητὰς μας καὶ μετακί- λεσα τὸν ἐν τῇ ἐξοχῇ σύζυγόν μου.

Τὸν οἶκόν μας διεκόσμησα με ἄνθη καὶ δάφνας, μεταβα- λούσα αὐτὸν εἰς πανηγυρίζοντα καόν. Τὸ τέκνον μου μόλις τριετὲς τότε, ἐκάθισε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πατρὸς του καὶ εἰς ὥρισμένον σύνθημα εἶπε: «πίστετε εἰς ὕμειν τῆς δόκτορος Δ. τῆς καλῆς μου μαζῆς». Οἱ καθηγηταὶ ὅλοι ταυτοχρόνως ὕψω- σαν τὰ ποτηρία των καὶ ἐπανελάβον τὰς λέξεις τοῦ μικροῦ, ἐνῶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας ἐγερθεὶς μοὶ ἀπήθυνε θαυμα- σίαν προσφώνησιν.

Ὁ δυστυχῆς ὁ σύζυγός μου κατ' ἀρχὰς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐν- νοήσῃ τί ἐσημαίων ὄλα αὐτὰ. Ὅταν ὅμως ὁ προσωπὼν με ἱατρός εἶπε: *Δὲν πίνω μόνον εἰς ὑγείαν τῆς διαπρεπούς σου παδέλφου καὶ οἰκοδοσοῦντος, ἀλλ' ἰδίᾳ εἰς ὑγείαν τῆς στορ- γικῆς συζύγου, εἰς τὴν ἀγρηπτορ καὶ ἐπισταμένην τῆς ὅποιας ἱατρικὴν περιθαλάφειν ὀφείλομεν τὴν ζωὴν καὶ σωτηρίαν ἐνδὸς*

τῶν διασημοτέρων Ἀσκληπιαδῶν μας, ὅταν εἰς τὰς τελευ- ταίαις λέξεις πάντες συγκινηθῆσι με ἐπευρήσουν, τότε ὁ John ἠνόησε τὴν ἀλήθειαν.

Δόκτωρ με διπλώμα; εἶπεν. Ἔθεσα ἐντὸς παροφθίδος τὸ πτυχίόν μου καὶ ἐγειρομένη τῆς θέσεως μου, τὸ ἐπαρουσίασα πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ μετα- λίου μου ὡς ἐταίρου τῆς ἱατρικῆς Ἀκαδημίας, τρέμουσα καὶ δακρυσσοσα. Ὡς συγκίνησις τὸν ἐπίνγεν.

Ἄλλ' ἔρχεται, προτέθηκε, πρέπει νὰ διακοφῶμεν τὴν ὁμι- λίαν αὐτήν.

Καὶ ἀληθῶς ὁ σύζυγός της ἦλθε καὶ τὴν ἠρώτησεν, ἐὰν εἶχε νυκτερινὴν τινα ἐπίσκεψιν καὶ ἐπὶ τῇ κληρονομικῇ ἀπαντήσῃ: Ἐγὼ εἶμαι ἐλεύθερος; θὰ σὲ συνοδεύσω, τὴ εἶπεν, ἐὰν θέλῃς.

Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἡμεῖς καθηγούμεθα εἰς τὸ Au- ditorium καὶ οἱ δύο σύζυγοι ἐξηκολούθουν τὸν δρόμον των.

Εἶχον ἤδη λησμονήσει τὴν μελαγχολίαν μου. Ἡ νοσταλγία μου διεσκηδάσθη καθ' ὄλοκαλήριον καὶ ὁ θαυμασμὸς μου, ἡ συγ- κίνησίς μου, δι' ὅτι εἶδον καὶ ἦκουσα με ἀπέσπασεν ἀπὸ τὴν ἀνίαν καὶ τὴν ὀλῖψιν, ἥτις με εἶχε καταλάβει κατὰ τὴν ἡμέ- ραν ἐκείνην. Ὡ! πόσον ἤθελα ὅλοι οἱ παρ' ἡμῶν ὁπαδοὶ τῆς γυναικείας ἀμαθείας, ὅλοι οἱ ἀποφαινόμενοι ὡς ἀπὸ ἀμβωνος περὶ τῆς γυναικείας ἀνικανότητος, ὅλοι οἱ διςχυριζόμενοι, ὅτι ἡ ἐπιστήμων γυνὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι ταυτοχρόνως καλὴ σύζυγος καὶ μητὴρ, πῶς ἤθελα νὰ ἡδύνατο νὰ ἔβλεπον τὴν ὥραιάν ἐκείνην φωλαῖαν, ἐν ἣ ἡ στοργικὴ ἀγάπη, ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις, ὁ ἔρως καὶ ὁ πόνος τοιαῦτα ἐπετέλεσαν θαύματα, τοιαύτην ἀπέδιδον ἀνακλμπήν εὐτυχίας, τοιαύτην εἰκόνα τε- λειότητος, τοιοῦτους ἐδημιούργουν πανσθενεῖς καὶ ὑπερόχους χαρακτηρήρας.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀδύλου τῶν Ἐργατιῶν.
 Ὁ ὁμογενὴς κ. Χρηστάκης ἐφένδης Ζωγράφος δρ. 1000
 κ. Χιονία ἐκ Βουκουρεστίου φρ. χρ. 20
 κ. Σωτηρία Ἀλιμπέρτη δχ. 6

Ὑπὲρ τοῦ Νοδοκομείου τῶν Ἀνιάτων.
 Ὁ ὁμογενὴς κ. Χρηστάκης ἐφένδης Ζωγράφος δρ. 2000
 κ. Χιονία ἐκ Βουκουρεστίου φρ. χρ. 60

Ὑπὲρ τῆς ἀπόρου Ἑλένης Παπαπαυλάκου.
 Πιστὴ Ἀναγνώστρις τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» δρ. 25

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Εἰς ὦραιαν καὶ πάλιν καὶ ψυχαγωγὸν ἐσπερίδα συνεκάλουν τὴν ἐσπέ- ραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλομού- σων τοῦ Ἀθηναϊκὸν κοινόν. Ἡ ἀπέραντος αἴθουσα τοῦ Ὁμίλου ἀπέτελει ὦραιαν ἀνοδοδὲμνον ἀπὸ ὅτι καλόν, νέον, ὦραιον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πρωτεύουσα. Ἐν τῇ συναθροίσει ταύτῃ προσεῆρχεν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἥτις προσ- ἦλθεν ἐν ὀλομελείᾳ σχεδόν, ἵνα χειροκροτήσῃ τοὺς ἐρασιτέχνους νέ- ους, τοὺς μετὰ τόσης δεξιότητος καὶ αἰσθηματος ἐκτελέσαντας ἀληθῆ μουσικὰ ἀριστουργήματα. Ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μοναχικοῦ μουσικοδιδασκαλοῦ κ. Boniccioli προύκλεισε καὶ πάλιν ζωηρὰ καὶ ἐνθουσιώδη χειροκρο- τηματα, ὡς καὶ πάντες οἱ μετασχόντες τῆς συναυλίας καὶ ἰδίᾳ ὁ κ. Λέων Μελάς, ὁ ἐπανειλημμένως χειροκροτηθεὶς ἐπὶ τῇ λαμπρῇ καὶ ἐξίχνως αἰσθηματικῇ ἐκτέλεισι τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ποικίλων συν- θέσεων. Αἱ ἐσπερίδες τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλομούσων καὶ συχνότερον ἐὰν ἐπαναλαμβάνοντο ἠδύνατο πάντοτε νὰ ἔχουν τοιοῦτο πυκνὸν ἀκροα- τήριον, ἀφοῦ τοιαύτη ἐπιτυχία πρωτοφανῆς εἰς τὰ μουσικὰ τῆς πρω- τεύουσας χρονικὰ ἐπιστέφει αὐτὰς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τὰ ἀναγνωσματα τοῦ Παρθασιῶν ἤρξαντο ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἤδη, ἀποτελοῦσι δ' ἀληθῆ πνευματικὴν ὄασιν διὰ τὴν τόσῳ μονοτό- νως καὶ πληκτικῶς διακρῆουσαν περίοδον ταύτην τῆς πόλιώς μας. Ἐν ἐκ τῶν ὠραιότερων ἀναγνωσμάτων, προωρισμένον νὰ τέρψῃ, νὰ συγκινήσῃ, νὰ σαγήνησῃ καρδίαν, ἔσται τὸ παρὰ τοῦ γνωστοῦ ποιη-

τοῦ καὶ εἰδυλλιογράφου κ. Ἀξιώτου μεταγλωττισθὲν μετὰ τόσης αἰ- σθηματικότητος καὶ χάριτος θαυμασίων ἔπος τοῦ δαιμονίου Ρώσου συγγραφέως κ. de Larmonloff ὁ Δαίμων.

Ἡ συνάθροισ τῆς ἐκλεκτοτέρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ ἀναγνώσματος τούτου, ἥτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔσται ἡ τῆς προσεχούσης Τετάρτης—προμηνηύεται μεγίστη, διότι καὶ ὁ Δαίμων τοῦ Larmonloff εἶναι ἐν ἀληθῆς ἀριστοῦργημα τέχνης καὶ ὁ μετα- φραστὴς γνωστὸς εἶναι ἀνὰ τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ πολλὰς χά- ρει συμπαθείας καὶ ἐξ ἄλλων πρωτοτύπων ἔργων του, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ὠραιότητας μεταφράσεως τῶν μύθων τοῦ Κρίλωφ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χιονία Βουκουρεστίου. Ἐκαμε πάλιν τὸ θαῦμα τοῦ τῷ μαγικῶν μαστιγίων σας. Ἐσκόρπισε μύρα ἐλεύου καὶ ἄνθη χαρῆς, ἐκεῖ ὅπου μόνον δακρυά ἀναβλύζουσι καὶ ἀκανθαὶ βλαστάνουσι. Ἐστὲ εὐλογημένη, ἄγνωστος καὶ εὐεργετικὴ φίλη. Ὅτι μοὶ ζητεῖτε θὰ σὰς στεῖλω εὐχα- ρίστως, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀνταλλαγῆς, καίτοι μοὶ φαίνεται, ὅτι σὰς γνωρίζω, ἀφ' ἧς ἤρχισα νὰ αἰσθάνομαι τί εἶνε ἀγαθὸν μέγα καὶ εὐγε- νὲς εἰς τὸν κόσμον. Μήπως δὲν ἀντιπροσωπεύετε ὅλα αὐτὰ; — Πιστὴ ἀναγνώστρις. Βουκουρεστίου. Ἐχει λοιπὸν ἡ πόλις σας τὸ προνόμιον νὰ φιλοξενῇ συστηματικῶς Ἑλληνίδας φιλανθρωποῦς; Μοὶ φαίνεσθε γνωστοτάτη ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς ἀγνώστου. Μήπως ἡ ψυχὴ σας εἶνε ἀδελφὴ τῆς Χιονίας ψυχῆς, ἡ μήπως ὑπὸ τὰς δύο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κρύπτεται πρόσωπον; Οἶμαι δῆποτε καὶ ἂν εἴσθε σεβόμαι τὸ μυστικόν σας. Ἡ τύχη θὰ σὰς εὖνοι πάντοτε, διότι εἰξεύρετε πῶς καὶ ποῦ νὰ ἀντλήτε τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν.—Καν Μ. Α. Β. Σύρον. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 8 ἐλήφθη. Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Τελευ- ταῖον φυλλάδιον «Οἰκιακῆς» εἶνε τὸ ὑπ' ἀριθ. 5. Συμμορφώμεθα ὁδη- γίας σας. Ἀντίτιμον Ἡμερολογίων δος Κ. ἐλήφθη.—Καν Γ. Ν. Δ. Πάτρας. Δρ. 15 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Δα Π Α. Πύργου. Ἀντίτιμον 3 ἡμερολογίων ἐλήφθη. Ἀμφότερα δημοσιεύονται. Τὸ διὰ τὴν «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» εἰς τὸ προσεχῆς φύλλον.—Κον Κ. Δ. Π. Σαζούπολιν. Φρ. χρ. 40 ἐλήφθησαν. Ἀποστείλατε καὶ τὰ ἄλλα διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου.—Καν Εὐ. Π. Μ. Ἰθάκη. Πάντα τὰ ἀποσταλέντα ἐλήφθησαν. Ζητοῦμεν συγγνώμην διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἀπαντήσεως.

ΠΩΣ ΜΑΘΗΝΕΤΕ ΝΑ ΠΡΟΦΕΡΕΤΕ ΚΑΛΩΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ

Ἡ κακὴ συνήθεια, ἢν ἔχουσι πολλοὶ μητρες; νὰ ἀναθέτουσι τὴν διδασκα- λίαν τῶν τέκνων των ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ εἰς παιδαγωγὸν Ἑλβετίδας καὶ Γερμανίδας ἔχει ὡς φυσικὸν ἀποτέλεσμα τὴν ἐντελῆ ἀδυναμίαν τούτων τοῦ νὰ προφέρωσι καλῶς, καὶ ὅταν ἐπι βραδύτερον ἡ διδασκαλία τῆς γλώσσης γίνεται ὑπὸ γνησίας Παρισινῆς διδασκαλοῦ. Ὑπάρχουν κανόνες τοιςμοῦ καὶ προφο- ρᾶς, ὡς ὑπάρχουν τοιοῦτοι τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς συντάξεως. Μέχρι τοῦδε δ,τι ἀκριθῶς δὲν εἶχον ἐν Ἀθήναις ἦτο τὸ κατάλληλον πρόσωπον ὅπως ἀνα-

42 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 42

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

—Σὰς εὐχαριστῶ, δεσποινίδίς διὰ τὴν φροντίδα, ἀλλὰ ἔφθασα εἰς Ροσεβέλ- ἡδὲς τὴ ἐσπέρα καὶ ἡ κυρία κόμησσε εὐρησατῆθη καὶ μοὶ ὑποδείξῃ δωματίον, ὅπου δὲν ἔχω ἀνάγκην κενεῶς δια νὰ με συνοδεύσω. Ἡ Τερέζα δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιμείνῃ, ὅτε νὰ προσώρησῃ εἰς τὰς ἐρωτή- σεις τῆς Ἀλλως τε ἦτο ἀρχῆ, μόλις δὲ εἶχε καιρὸν ν' ἀλλάξῃ ἐνδύματα. Ἄλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκκλησίᾳ τῆς ὅταν εἰσερχομένη εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ πύργου, εἶδε τὸν πατέρα τῆς ἀφικνούμενον δι' ἀντιθέτου θύρας καὶ στη- ριζόμενον ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀγνώστου τῆς τῆς πρωίας. Συγγρόνος ὁ Χριστιανὸς ἐπλησίασε τὴν κόμησσαν. —Ἄγαπητέ μου καὶ Ναδίνα, τὴ εἶπε, ἐπῆρψον μοι νὰ σοὶ παρουσιάσω τὸν γραμματέα μου κ. Ἀνδρέαν ἀνεύλευ; εἶναι κἀλλιστος νέος, τὸν ὅποιον ἀγαπῶ καὶ ἔστι μὴ ἐξ ὀλης μου καρδίας. ἌΝΑΙ ὀλίγον ἄγιος, μὰς τὸ ἀπέδειξεν εἰς Παρισίους, προσέθεκεν ὁ Χρι- στιανὸς με.δῖον. Ἄλλὰ ἐδῶ διὰ νὰ με εὐχαριστήσῃ συναινεί νὰ τρώῃ μαζί μας. Ἡ Ναδίνα οὐδὲν ἀπεκρίθη. Ἐὐρίσκει ὅτι ὁ σύζυγός της ἐξεδήλου ὑπερβολικὴν εὐνοιαν πρὸς ἕνα ἀπλοῦν γραμματέα. Ἡ Σιδύλη ἠσθάνετο ἐκφυρὴν κατενοουσιασμένην ὑπὸ τῆς εὐθιότητος τῆς κῆπος ψυχρᾶς ἐκείνης φυσιογνωμίας. Ἡ Φράγχα δὲν ἐξωτικρέουε τὰς ἐντυπώσεις της, ὡς μυστηριώδης κόρη ποῦ ἦτο πάντοτε. Ὅσοι διὰ τὴν Τερέζαν, εὐτυχῶς ὅτι οὐδεὶς προσεῖχεν εἰς αὐτήν, διότι ἄλλως θὰ ἔβλεπον πάντες ἐκ τῆς ἀκτινοβολίας τῶν ὀφθαλμῶν της καὶ ἐκ τοῦ ζωηρο- τάτου ἀφῆνης χρωματισμοῦ τῶν παρειῶν της, ὅτι ἠσθάνετο καὶ τι ἔταλαιον.

λάβῃ εἰδικῶς τὴν διδασκαλίαν τῆς προφορᾶς καὶ ἀπαγγελίας τῆς γλώσσης. Ἡ κ. Πετρίτση Ἑλληνὶς μόνον τὸ ὄνομα καὶ τὴν καρδίαν, ἀλλ' ἀνατραφεῖσα καὶ ἐκπαίδευθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ εἰς τὸ ἄδειον τῶν Παρισίων, μεθήτρια τοῦ Μ. Re- gnier καὶ τῆς κ. Plessis Arnould ἀναλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν τῆς προφο- ρᾶς καὶ ἀπαγγελίας εἰτε εἰς ἀκροαματικὰ μαθήματα ἐν τῷ παρθεναγωγεῖῳ Σκουρέλλῃ ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην τὴν 4ην μ. Ὥραν, εἰτε πρὸ ταῖς οἰκογε- νείαις. Μόνον ἀπαῖς ἐν παρευρεθῆ τις εἰς τὸ μάθημα τῆς κ. Πετρίτση πειθεῖται περὶ τοῦ δυσκόλου καὶ ὀφελίμου τῆς σπουδῆς ταύτης, ἥτις μέχρι τοῦδε τό- σον παρεμελήθη ἐλλείψει καταλλήλου προσώπου δυναμένου νὰ ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ Κας Κας ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀναγνώστριῶν μας παρακαλοῦν νὰ γνωρίσωμεν εἰς αὐτὰς ποῖα βάρπτρα δύναται μόνον δι' ἀποστολῆς; μέτρων ἢ καὶ ἀπλῶς παλαιῶ φο- ρεμάτων νὰ κατασκευάσῃ αὐταὶς καινουργῆ ἐσθῆτα καλῶς προσαρμοζομένην εἰς τὸ σῶμα τῆς. Πρὸς τᾶς ἀπαντῶμεν: ἢ κ. ΑΘΗΝΑ ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΥ, ἡ το ἐργοστάσιον κείται ὅπουθεν τῆς σταῶς Μελά, ἐπέναντι τοῦ καταστήματος Ἀκριθῶ, ἐργάζεται μετὰ θαυμασίας τέχνης, ἐκτελεῖ δὲ καὶ πᾶσαν παραγγελίαν τάχιστα. Αἱ τιμαὶ τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐργοστασίου εἶναι κατώτεροι παντός συναγωνισμοῦ ἢ προ- θυμίας δὲ καὶ ἡ εὐγένεια τῆς ἐργοστασιάρχου, ἥτις μετὰ σπανίας εὐσυνείδη- σίας ἐργάζεται εὐκυσεν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἐκλεκτὴν πελατεῖαν τῆς πρωτεύουσας.

HOTEL CONTINENTAL

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Πλατεῖα Μεχμέτ Ἀλᾷ πρῶτην Ξενοδοχεῖον Ἐυζώπης

Διὰ τοὺς χάριν τοῦ κλίματος μεταβαίνοντας εἰς Ἀλεξάν- δρειαν κατὰ τοὺς χειμερινούς μῆνας, διὰ τοὺς περιηγητὰς ἢ τοὺς χάριν ὑποθέσεών των μεταβαίνοντες εἰς τὴν Εὐρωπαϊ- κωτάτην ταύτην πόλιν τῆς Αἰγύπτου, συνιστῶμεν θερμῶς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδώρου Νικολαΐδου διευθυνόμενον ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον Ξενοδοχεῖον.

Ἐὐρίσκειται εἰς τὸ κέντρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνοικίας, εἶναι διεσκευασμένον μετὰ πολυτελείας μοναδικῆς, ἐν ᾗ εὐρίσκει τις ἐνταύτῳ πλήρη καὶ τελείαν Ἀγγλικὴν οἰκογενειακὴν εὐμάριαν. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ πρῶτην ἀρχιμάγειρος τοῦ Ἀντιβασι- λέως τῆς Αἰγύπτου κατέχει τὸ μυστήριον τῆς Λουκουλείου μα- γειρικῆς, ἢν ἔχει εἰσαγάγει εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ Ξενοδο- χεῖου του. Καθαριότης ἄμειπτος, περιποίησις πρόθυμος ἀντὶ 10 μό- νων φρ. χρ. καθ' ἐκάστην, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰ τρο- φῆς, δωματίου καὶ ὑπηρεσίας.

42 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 42

* * * Ἄπο τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὰ οἰκογενειακὰ γεύματα ὑπῆρξαν ὀλιγώτερον μο- νότονα καὶ αἱ ἐσπέρας πολὺ μᾶλλον ζωηραί. Αἷαν πεπαιδευμένον, ἄνθρωπος, εὐλαβοῦμενος ἀσθηρότητα τοὺς κανόνες τοῦ πρέποντος, ὁ κ. Ἀνδρέας μόλις τὴν ψυχρότητα καὶ ἐπιφυ- λακτικότητα του, εὐρίσκειν ἐντούτοις μέσον νὰ κινή τὸ ἐνδιαφέρον ἢ καὶ νὰ τέρψῃ τοὺς περιστοιχίζοντάς αὐτόν. Αὐτὴ ἔτι ἡ Ναδίνα, ἡ τοσοῦτον ἐναντίον αὐτοῦ προκατειλημμένη μετὰ τινα χρόνον δὲν εἶχεν ἢ φιλοφρονήματα νὰ τοῖ ἀποτινῆ. Ἡ Σιδύλη τῷ ἦτο εὐγνώμων διὰ τὸ βαθὺ σέβας, τὸ ὅποιον ἐξεδήλου πρὸς τὰς μαθητῆρας τῆς καὶ συνδιελέγετο μετ' αὐτοῦ περὶ ὑψηλῶν θεμάτων, τὰ ὅποια ἠγάπων ἀμφότεροι. Ἡ Φράγχα πάντοτε σιωπηλὴ πρὸς πάντας, διέκοπτε μόνον χάριν αὐτοῦ τὴν ἀφασίαν της, καὶ συνδιελέγετο μετὰ ζωηρότητος ἢν οὐδέποτε ἐφαντάζετο τις παρ' αὐτῇ. Ἡ Τερέζα ἀπεναντίας, ἐφαινετο ἢδη καί ζωισα τὸ πρόσωπον τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἐγένετο αὐτῇ νῦν σιωπηλὴ καὶ σιννοῦς. Δὲν εἶχε πλέον ἰδιοτροπίας, δὲν ἔκαμνε πλέον ἀτακτήματα, καὶ δὲν ἐφῆριτο πλέον πρὸς τὴν Ναδίαν μετὰ τῆς ἀγερῶου ἀθαθείας, ἢν ἀπὸ τινος μετεγει- ρίξετο ὀμιλοῦσα πρὸς τὴν μητέρα της. Ὁ Ἀνδρέας ἠρέσκατο εἰς τὸ κέντρον ἐκείνου τὸ ὅποιον μόνη ἡ ζωηρότης τῆς Ναδίνης ἐξωγώνιζε, ἀφοῦ τὴ Τερέζα κατέστη μελαγχολικὴ. Οὕτω δυνατόν νὰ πιστεύσωμεν διατὶ καθίστατο ὀλίγον φαιδρότερος, μᾶλλον διαχυτικὸς καὶ προφανῶς κατέβαλλε προσπάθειαι, ὅπως καταστῆ ἀρεστός τῇ κομητῇ. Ἐπεθαλίμνε τῇ Σιδύλῃ τὰς αὐτὰς περιποιήσεις, καὶ ἐξεδήλου αὐτῇ τὸ αὐτὸ σέβας ὅσοι ἦτο αὐτῇ ἀδελφῇ τῆς κυρίας δὲ Ροσεβέλ, καὶ ταῦτα πάντα μετὰ τῶσαυτης εὐγενείας καὶ λεπτότητος ὥστε ἡ καρδία τῆς ἀτυχούσης κόρης ἔθερμαι- νετο ὄλη, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἡ κόμησσε μόλις ἀντελαμβάνετο τοῦτο καὶ δὲν δυ- σπηρετεῖτο. Ἡ Φράγχα καὶ ἡ Τερέζα ἦσαν ἀμφότεραι ἀντικείμενον τῶν αὐτῶν περιποιή- σεων ἐκ μέρους του, τοῦ αὐτοῦ σεβασμοῦ. Ἄμφοτέραι; ΝΑΙ ἀλλῆθές. Αἰδὲς μὲν τὴν ἐμμανῆ ἐπιθυμίαν τῆς Τερέζας, οὐδέποτε αὕτη ἐπανέμειν

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΒΕΛΛΗ

Τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Βελλῆ μετηνέχθη εἰς οἰκίαν εὐρύχωρον καὶ ὑπ' ὄψας τὰς ἐπόψεις καθ' ἄλληλον ἐπὶ τῆς διασπουρῶσεως τῶν ὁδῶν Ζήνωνος Γεραίου ἐν τῇ ἤν πρότερον ὁ δὲμιλος τῶν φιλομούσων.

Πεποιθῆκαμεν ὅτι τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο λειτουργοῦν κατὰ τὰ νεώτερα ἐκπαιδευτικὰ συστήματα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κας Βελλῆ, ἧς ἡ δόκιμος δραστηριότης καὶ μητρικὴ ἐπίβλεψις τίσον ἐξαιρετήθησαν θέλει ἀνταποκριθῆ πλεονεκτήματα εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινῶ.

Τὸ ἄριστον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον περιλαμβάνον νηπιαγωγικὸν τμήμα, προκαταρκτικὸν σχολεῖον καὶ πλήρεις τὰς Ἑλληνικὰς τάξεις παρέχει ἱκανὰ στοιχεῖα πλήρους καὶ τελείας μορφώσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν καὶ μουσικῆς.

Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ἐμπιστευθέντων εἰς τὴν κ. Βελλῆ τὰ τέκνα των καὶ τὸ ἄριστον ὅτι τέλεσμα τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων αὐτοῦ εἶναι πολῦτιμοι συστάσεις ὑπὲρ τῆς τι διδασκαλίας καὶ τῆς ἐν αὐτῷ διαίτης τῶν ἐσωτερικῶν μαθητηρίων.

ΚΟΣΜΟΣ ΜΥΡΩΝ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

GRAB APPLE BLOSSOMS

Ἔχουν καὶ τὰ ἀρώματα τοῦς σαρμούς των καὶ τὰς προόδους των καὶ τὴν τελειοποίησιν των. Ἡ Ἀγγλία φέρεται καὶ ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ ζητοῦσα νὰ ὑποσκελίσῃ τὴν Γαλλίαν, ἀφοῦ τὰ καλλίτερα καὶ εὐγενέστερα ἐν Παρισίῳ ἀρώματα φέρουν τίτλους Ἀγγλικούς.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν ἤδη διάταξιν τῶν ἀρωμάτων τοῦ μυροποιοῦτος κόσμου εἶναι ἡ τελευταία ἐφεύρεσις τοῦ GRAB APPLE BLOSSOMS τὸ ὅποιον ἐπρόφρασε ἤδη νὰ βραβευθῆ διὰ δέκα τεσσάρων μεταλλίων. Εἶναι γλυκὺ, μεθυστικόν, τὸ ἀρωμα τοῦτο, διατηρεῖται δὲ ἡμέρας ὅλας ἢ ἡμέρας εὐωδία τοῦ.

Τὸ μυροπωλεῖον Στίνη, τὸ παρακολουθοῦν τὴν κίνησιν τῶν μεγίστων μυροπωλείων τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου, ἔφερν ἤδη τὰ ἀρώματα Grab Apple καὶ ὅλας τὰς ἐξ αὐτοῦ παραγομένας πούδρας, κόνεις ἀρωματικὰς, σάπωνας, Sachets. Ὅλος ὁ κόσμος τῶν εὐθουσῶν καὶ τῶν θεάτρων ἔσπευσεν ἤδη νὰ προμηθευθῆ τὰ ἀρώματα ταῦτα καὶ τοιαύτη γίνεται ζήτησις ὅστε νέας παραγγελίας ἐποιήσατο τὸ μυροπωλεῖον Στίνη εἰς Λονδίνον.

ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΛΑΡΑΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ἐπιθυμεῖτε τὰ τέκνα σας εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους νὰ μάθουν ὅ,τι εἰς διάστημα τριῶν ἐτῶν εἰς τὸ σχολεῖον; Ἐπιθυμεῖτε νὰ καταρτισθοῦν ἀκόπως καὶ συντομώτατα διὰ μεθόδου νεωτάτης καὶ πρακτικῆς; Προσλάβετε διδάσκαλον, ἢν σὺς συνιστῶμεν θερμῶς καὶ ὑπ' εὐθύνην μας. Μίᾳς ὥρας διδασκαλίαν τὴν ἡμέραν ἀρκεῖ διὰ τὸ ἀποτελεσματικῆς καταπληκτικῆς ταύτης προόδου.

εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Ἀνδρέου τὴν ἔκφρασιν θυμωμένου βαθύτατου καὶ μετῆ λιγυράτου, ὃν εἶδε κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συναντήσεώς των.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἠσθάνετο ὅτι οὗτος ἔστο ἄλλαν μεμορφωμένος ἀπεράσισε νὰ πληρώσῃ τὰ χάσματα, ἅτινα ἡ Ναδίνα εἶχεν ἀρῆσει εἰς τὴν ἐκπαιδουσίαν τῆς, ἐνῶ παρελάμβανεν αὐτὸν μαζί πανταχοῦ.

Ἡμέραν τινὰ εὖρε τὴν Φράγκαν.

— Γνωρίζεις καλά, σὺ, φυσικὴν ἱστορίαν, καὶ γημεῖαν, καὶ φυσικὴν, καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πληκτικὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἐγὼ δὲν εἰμῶρεσα ποτὲ νὰ καθῆσω νὰ μάθω; Τὰ ἔμαθες σὺ, Φράγκα μου; τὴν ἠρώτησε διὰ θεωπευτικωτάτης συμπεριφορᾶς.

— Ναι, ἀπήντησεν ἡ κορασις, ἧτις ἐξεπλάγη ὀλίγον.

— Καὶ σοῦ τὰ ἔμαθεν ἡ Σιδύλλη ὅλα αὐτά;

— Ναι, ἡ Σιδύλλη μόνον.

Μετά τινος στιγμᾶς ἡ Τερέζα εὐρίσκατο εἰς τὸ δωμάτιον τῆς παιδαγωγῶς τῆς.

Ἄπο τινων ἐτῶν αἱ νεάνιδες τῆ ὁμίλου ἐνικῶς, ὅπως καὶ εἰς τὴν μητέρα των.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, φιλάττη, τῆ ἔλαγε διὰ τοῦ ἐρασιμωτέρου καὶ θεωπευτικωτέρου ὕφους. Ὅκ θελήσῃς νὰ μοῦ κάμης μίαν χάριν; μίαν χάριν πολὺ μεγάλην;

— Ἄς ἰδοῦμεν τί ζητεῖς;

— Ἐξέουρες ὅτι ποτὲ δὲν ἤμην ἐπιμελής, πρό πάντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια ἡ μαμά ἤρχισε νὰ με πηγαίνῃ εἰς τὸν κόσμον, ἡ μελέτη μοῦ ἐπρόξενε τὴν ἀποστροφὴν, ὥστε τὸ κατώρθωσα νὰ μὴ μάθω τίποτε ἀπὸ ὅ,τι ἀπαιτεῖτο διὰ νὰ συμπληρώσω τὰς σπουδὰς μου.

— Τωόντι, αὐτὸ μὲ ἐλύπησε πολὺ, καὶ ἀκόμη μὲ λυπεῖ. Ὡστε λυπεῖσαι τῶρα διὰ τοῦτο.

— Ὡ! βεβαίως! Ὡταν γίνονται ἐνώπιόν μου τινὲς ὁμιλίαι, ἐντρέπομαι φοβερά, διότι βλέπω ὅτι δὲν ἐννοῶ τί λέγουσιν καὶ κλείω τὸ στόμα μου, διότι φοβοῦμαι μὴ εἰπῶ καμμίαν ἀνοησίαν.

Ἐκφέρθη ὅτι ἡ κατὰστασις αὕτη ὑποφέρεται ἐνώσω εἰμαι κόρη, διότι ἐπικρατεῖ ὁ κανὼν ὅτι αἱ κόραι πρέπει νὰ μὴ ὁμιλοῦν πολὺ, καὶ νὰ καθῶνται ν' ἀκούουσιν. Ὡταν ὅμως ὑπανδρευθῶ . . . ἐννοεῖς τὴν θέσιν μου.

— Καὶ τί ἐπιθυμεῖς τώρα; ἠρώτησεν ἡ Σιδύλλη, ἐν τῇ ἀπολύκτικῃ τῆς καρδίας τῆς, δὲν ἤνθει εἰς τί ἔστεινεν ὅλη ἐκεῖνη ἡ ὁμιλία.

— Σκέπτομαι ὅτι δὲν παρήλθεν ἀνεπίστρεπτεῖ ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὅποιον θὰ ἤδυναίμην νὰ γώσω εἰς τὸ κερὰ μου ὅλας ἐκεῖνας τὰς γνώσεις, καὶ ὅτι, ἐν ἤθελες σὺ, Σιδύλλη, τώρα μέλισσα, ποῦ ἐδῶ ἔχομεν ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν εἰς τὴν διδασίαν μας εἰμῶρεῖς νὰ με τὰς μάθῃ.

ΑΓ'ΝΟΝ ΚΟΝΙΑΚ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ Ἑλληνικὸν Κονιάκ τῶν ἐν Πειραιεῖ ποτοποιῶν Ἀδελφῶν Μ. Μπαρμπάρεσου, τῶν ὁποίων ὁ μέγας Βιομηχανικός Οἶκος χρονολογεῖται ἐκ πατρικῆς διαδοχῆς ἀπὸ τὸ ἔτος 1840, (ἐκτὸς ψευδῶν ρεκλαμῶν, ἀναδελθῶν, βραβείων, καὶ ἀσῆμων πιστοποιήσεων) εἶναι τὸ ἀγνότερον καὶ γνησιώτερον ἐκ σταφυλῆς ἐχίγγυα δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ πολυετής ἐμπειρία ἡ παλαιότης, καὶ τὰ ἐπίσημα βραβεῖα τῶν Ἑλληνικῶν ἐκθέσεων τῶν ἐτῶν 1895, 1889, ὡς καὶ τῆς ἐν Παρισίῳ τελευταίας Παγκοσμίου τοῦ 1889.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ παραγγελίαν ἀπευθυντέαν πρὸς τοὺς ἰδίους ἐργοστασιάρχας ἐν Πειραιεῖ.

ΠΛΕΚΤΗΡΙΟΝ

ΣΤ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΠΡΩΗΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

Ὁδὸς Φωκίωνος ἀρ. 15. Πάριδος ὁδὸς Ἐρμού πηλοῖον Κατελοῦζου.

Τὰς φανέλας σας διὰ τὸν χειμῶνα, τὰ ἐξ ὠραίου μερινοῦ μαλλιῶς πλεκτὰ μισοφόρια σας, τὰς μαλλίνους λεπτοφύεις καὶ μαλακὰς περινημίδας σας, τὰ ἐκ φανέλας ἔτοιμα ἐν γένει ἀσπρόρουχα ὡς καὶ τὰ ἐκ φιλικῶς τοιαῦτα ἰδίᾳ περικόρμια, cache-corsets καὶ ὅτι ἄλλο ἢ πλεκτικὴ δύναται νὰ ἐπινοήσῃ ἐν πλήρει τελειότητι εὐρίσκατε εἰς τὸ κατάστημα Στ. Ταμπακοπούλου, εἰς τιμὰς μωθωδῶς εὐθηνὰς.

Ὅτι παλαιὰ μάλλινα ἔχετε νὰ ἐπιδιορθώσῃτε, κάλτσες φανέλας ἢ ὅ,τι δήποτε ἄλλο, ἀποταθῆτε εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα. Ἐκτελεῖ τάχιιστα πᾶσαν ἐπιδιορθῶσιν καὶ σὰς ἀποδίδει πράγματα ἄχρηστα ὡς ἐκ τῆς φθορᾶς ἐντελῶς καινουργῆ.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ἡ δεσπινὴς Μάρθα δε Μαϊλλάρ, ἐπανεληθούσα ἐκ Γαλλίας, ἐνθα εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς μελέτην τῆς κομψοτεχνικῆς ζωγραφικῆς, ἔδρυσεν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἐργαστήριον, ἐνθα καὶ θὰ διδῇ μαθήματα ζωγραφικῆς ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων, ἐπὶ ὕλου, μαρμαρῶν, φωτομικρογραφίας κλπ.

Ἡ δεσπινὴς δε Μαϊλλάρ θὰ σχηματίσῃ τάξεις, ἐν αἷς ἀπὸ κοινῶ αἰ μαθήτριαι θὰ διδάσκωνται.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας, ἀπευθυντέον πρὸς τὴν ἰδίαν, ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς, ὁδὸς Ἀνθίμου Γαζῆ ἀρ. 6.

— Ἄν θέλω, ἐρωτᾷ; Μὲ τὴν μεγαλειέταν εὐχαρίστησιν. Νὰ ἀρχίσωμεν ἀμέσως τὰς σπουδὰς ἀπὸ τῆς προσηγοῦς ἑβδομάδος.

— Διατί αὕτη ἡ ἀναβολή; Νὰ ἀρχίσωμεν ἀμέσως ἀπὸ σήμερον.

Ἡ Σιδύλλη ἤτο συνειθισμένη εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῆς Τερέζας. Ἐννοεῖται ὅτι συμεμορφῶθη προθυμώτατα μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς.

— Ἡ νεάνις ἐρρήφθη τότε εἰς τὴν μελέτην μὲ τὰ σωστά τῆς, καὶ χάρις εἰς τὴν νοημοσύνην τῆς, ταχέως ἀπέκτησε τὰς γνώσεις, ὧν εἶχε τοσοῦτον ἀισθανθῆ τὴν ἑλλειψιν.

Προώδευσε ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἰδοῦσα ἡμέραν τινὰ τὸν Ἀνδρέαν νὰ κάμνη γημεῖαν πείραμα εἰς μέρος ἀνοικτὸν ἐν τῷ κήπῳ, τὸν ἐπλησίασε καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ πειράματος ἐκείνου τοσοῦτον εὐκρινῶς, διὰ τρόπον ἐμπαίνοντος τοσῶ πλήρη γνώσιν περὶ τοῦ τί ἔκαμνε, ὥστε ὁ νέος ἐξεπλάγη ὄχι ὀλίγον.

— Καὶ ποῦ τὰ ἔμαθες σε; αὐτά; Ἡρώτησε μετὰ πολλῆς περιεργίας.

— Μὲ τὰ ἐδίδαξε κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἡ Σιδύλλη. Μὴ νομίζετε τυχόν ὅτι εἶναι χαίμενος καιρὸς ἡ ἐνασχόλησις πρὸς ἀπόκτησιν τοιοῦτων γνώσεων;

Καὶ ὕψωσα ἐπὶ τοῦ Ἀνδρέου τοὺς ὀφθαλμούς τῆς διὰ νὰ ἀναγνώσῃ ἐν αὐτοῖς τὸ τί οὗτο; ἐφρόνει περὶ αὐτῆς, ἀλλ' αἴρνης ἠσθάνθη ὥστε κτύπημα δυνατὸν εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

Ὁ Ἀνδρέας τὴν ἐκύτταξε διὰ τοῦ αὐτοῦ βλέμματος τοῦ πλήρους ἐκφράσεων πάθους, διὰ τοῦ ὁποῦ τὸν εἶχεν ἴδει ἀνεύρινον αὐτὴν κατὰ τὴν πρώτην φοράν καθ' ἣν συννητήθησαν.

Τῆ ἐράγη ὅτι ἡ γῆ δὲν ἔμεινε ὑπὸ στερεὰ τοὺς πόδας τῆς, καὶ προησθάνθη κἄπως ὅτι ἐγγὺς ἦτο ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ ἀπεφασίζετο ἀμετακλήτως ἡ τύχη τῆς.

Τότε, ὑπέκουσα εἰς ἀυθόρμητον ὤθησιν, ἔστεινεν τὴν χεῖρά τῆς πρὸς τὸν νέον ἐκεῖνον.

— Κύριε Ἀνδρέα, τῷ εἶπε, σὰς ὑπολήπτομαι πολὺ.

Ὁ Ἀνδρέα εἶχε συνέλθει ἤδη ἐντελῶς ἐκ τῆς συγκινήσεώς του.

Ἐκαμε παγετώδη ὑπόκλησιν, καὶ δὲν ἀπήντησε.

Ἡ Τερέζα ἐξηκολούθησε.

— Θέλετε νὰ εἰσθε φίλος μου;

Τὰ βλέφαρα τοῦ νέου κατεβιβάζοντο ἐπανειλημμένως ὑπὸ τὴν πίεσιν νευρικής δυνάμεως ἰσχυροτέρας τῆς θελήσεώς του.

Ἐν τούτοις, καταβαλὼν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του τεράστιον ἀγῶνα, καὶ προσπαθῶν νὰ φανῇ γελῶν, εἶπε.

(ἀκολουθεῖ)